

„saafremt“, „ifald“ og „om“. Har man ikke klarere og bedre Motivering for Bevarelsen af de 6 Dage, tror jeg, man skal lade dem fare. Thi man griber i Virkeligheden med denne Indkaldelse saa forstyrrende ind i det almindelige daglige Erhvervsliv, at den Fordel, man opnaar ved at oprettholde Indkaldelsen, ikke staar i noget rimeligt Forhold dertil. Naar jeg ikke kan høre en stærkere og bedre Motivering, maa jeg fastholde mit Forslag om denne Indkaldelses Bortfalden.

Jeg skal dernæst vende mig til mine Modstandere paa venstre Fløj af Højre, hvis jeg maa udtrykke mig saaledes. Der blev foreslaaet — i alt Fald blev det omtalt, at man havde det til Hensigt — at nægte disse Lovforslags Overgang til 2den Behandling. Jeg kan forstaa det under en vis Forudsætning. Jeg kan være enig med det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode), der saa dette Forslag som noget, der var fremkommet, fordi man gerne vilde være Højre til Tjeneste, og det er der ikke noget at sige til, lige for lige, om Venskab skal holdes. Og jeg tvivler ikke om, at det er Meningen, at Venskabet skal holdes, thi den Dag, det gaar i Stykker, maa den nuværende Regering forlade sin Plads, Højre har jo Regeringens Liv i sin Haand. Men der kan ogsaa være en anden Grund til dette Forslag om at nægte Overgangen til 2den Behandling, nemlig den, som ligeledes er kommen til Syne i denne Debat, at Regeringen ikke ønsker en saglig Debat om disse Lovforslag. Man ønsker ikke at faa dem i Udvalg, fordi man ikke vil have en saglig Behandling af dem. Og hvorfor ikke? Fordi man selvfølgelig maa være forberedt paa Frafald indenfor sine egne Rækker, hvis disse Lovforslag enkeltvis skulle gennemgaa en saglig Behandling. Og selv om dette Frafald ikke bliver stort, selv om det kun sker med Hensyn til Spørgsmaalet om de 6 Dages Indkaldelse, forstaaer jeg dog saa udmærket godt, at man gør, hvad man kan, for at holde Mandskabet sammen. Det hedder jo, at de, der skulle hænges sammen, hænge ogsaa sammen. Det er der heller ikke noget at sige til. Jeg kan derfor godt forstaa, at man stiller Forslag om at nægte Overgangen til anden Behandling for at undgaa den saglige Behandling i et Udvalg.

Jeg havde, da jeg i Gaar tog Ordet, tænkt mig, at vi her skulde have faaet en saglig Debat. Jeg er imidlertid bleven skuffet. Man har øjeblikkelig fra Regeringens og særlig fra den højtærede Konseilspræsidents Side vist, at man ikke

ønskede en saglig Debat her i Tinget og heller ikke i et Udvalg. Den højtærede Konseilspræsident gjorde derfor, hvad han kunde, for at slaa ind i et andet Spor, og det kan jo blive nødvendigt at følge ham. Jeg skal gøre det ganske kort. Den højtærede Minister udtalte, at de, der stillede saadanne Forslag, vise dermed, at de ikke have nogen Respekt for Valgdagen. Meningen er altsaa den, at naar en Lov en Gang er vedtagen af den danske Rigsdag, maa der ikke stilles Forslag om at forandre den. Thi det gælder vel ikke alene de militære Love, der ere til Tynge for Befolkningen og kræve mange flere Udgifter, end vi have Raad til, Meningen er vel ogsaa, at det skal gælde alle Slags Love. Og i saa Fald indrømmer jeg, at han er kommen saa langt ind i den konservative Sammenslutning, som tænkes kan. Man kan dog ikke godt tænke sig en mere konservativ Opfattelse eller et mere konservativt Grundlag for en Forhandling end det, at en Lov, der en Gang er vedtagen, ikke maa forandres. Kan man komme ind paa det Grundlag, indrømmer jeg, at saa har Konservatismen vundet en meget stor Sejr. Men i al Almindelighed ser jeg ikke, at den højtærede Minister hylder den Opfattelse, og derfor forstaaer jeg ikke, at han har anvendt den her.

Den højtærede Konseilspræsident har sagt, at de, der indbringe disse Lovforslag, nære ikke Respekt for Valgdagen. Men jeg gad saa vide, hvilken Valgdag det er, den højtærede Minister sigter til. Er det Valgdagen 1909? Valgdagen i 1909 skabte jo intet Flertal for den Militærordning, der blev vedtagen. Saa vidt jeg erindrer, var Resultatet, at det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) kom ind med 27 Mandater for sine Fløjforter. Det var det hele. Og den højtærede Finansminister, den daværende højtærede Forsvarsminister, kom ind med et Mandatantal paa 22 for den „døde Mus“. Det var heller ikke noget Flertal, end ikke, naar baade Fløjforterne og de fremskudte, forberedte Stillinger bleve slaaede sammen. Jeg kan huske, at den højtærede Konseilspræsident en Gang har anvendt det Udtryk, at man kunde røre noget sammen i en Pot. Men selv om man kunde slaa disse 27 og 22 sammen i en Pot, kom der alligevel ikke noget Flertal ud af dem.

Der var i 1909 ikke noget Flertal hverken for de fremskudte, forberedte Stillinger eller for Fløjforterne. Der var i det hele intet Flertal for den Ordning, der blev gennemført ved Forliget paa Phønix. Det